A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. március 22.*

„Előzetes döntéshozatal – Pénzforgalmi szolgáltatások – 2007/64/EK irányelv – A 3. cikk e) és o) pontja – A 4. cikk 3. pontja – Melléklet – 2. pont – Hatály – Multifunkcionális készpénzkiadó terminálok szerencsejáték-termekben való üzemeltetése – A nemzeti hatóságok joghátrányt kiszabó gyakorlatának koherenciája – Jogellenes tevékenységből származó pénzösszegek elkobzása – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 17. cikk”

A C-568/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Amtsgericht Nürtingen (nürtingeni helyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2016. november 10-én érkezett, 2016. november 2-i határozatával terjesztett elő a

**Faiz Rasool**

ellen folytatott,

a **Rasool Entertainment GmbH** részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök (előadó), E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– F. Rasool képviseletében S. Kauder, R. Steiner és R. Karpenstein Rechtsanwälte,

– a Rasool Entertainment GmbH képviseletében S. Keck Rechtsanwalt,

– a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben, segítőik: P. Vlaemminck, R. Verbeke és J. Van den Bon advocaten,

– az Európai Bizottság képviseletében T. Scharf és H. Tserepa-Lacombe, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 319., 1. o.; helyesbítés: HL 2009. L 187., 5. o.) – az irányelv mellékletének 2. pontjával összefüggésben értelmezett – 3. cikke e) és o) pontjának, valamint 4. cikke 3. pontjának, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Rasool Entertainment GmbH (a továbbiakban: RE) ügyvezetőjeként eljáró Faiz Rasool ellen amiatt indított büntetőeljárásban terjesztették elő, hogy az említett személy az e társaság által üzemeltetett játéktermekben multifunkcionális készpénzkiadó terminálokat helyezett el anélkül, hogy rendelkezett volna a 2007/64 irányelvet átültető német jogszabályban előírt, pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához szükséges engedéllyel.

## Jogi háttér

### *Az uniós jog*

3 A 2007/64 irányelvet 2018. január 13-i hatállyal hatályon kívül helyezte a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 337., 35. o.), és annak helyébe lépett. Mindazonáltal az alapügyben szóban forgó tényállás megvalósulásának időpontjára tekintettel a 2007/64 irányelvet kell figyelembe venni. Ez utóbbi irányelv (6), (20), (22), (26), (36) és (54) preambulumbekezdése kimondta:

„(6) Nem célszerű […], hogy e jogi keret teljesen átfogó jellegű legyen. Alkalmazását elegendő azokra a pénzforgalmi szolgáltatókra korlátozni, amelyek fő tevékenységét a felhasználóknak nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jelentik. Nem helyénvaló alkalmazása azon szolgáltatások esetében sem, amelyeknél a pénznek a fizető féltől a kedvezményezett részére való átutalása, illetve szállítása kizárólag bankjegyekben vagy pénzérmékben történik, vagy olyan esetben sem, amikor az átutalás alapja papír csekk, papíralapú váltó, kötelezvény vagy egyéb olyan eszköz, papíralapú utalvány vagy kártya, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy más fél nevére állítottak ki azzal a céllal, hogy pénzt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére. […]

[…]

(20) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások nincsenek ugyanabban a helyzetben, nincs szükségük azonos szintű védelemre. Míg fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyektől egy szerződésben nem lehet eltérni, észszerű annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg. […]

[…]

(22) A fogyasztókat védeni kell a tisztességtelen és félrevezető gyakorlatokkal szemben a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [(HL 2005. L 149., 22. o.)], a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes vonatkozásairól [helyesen: egyes jogi vonatkozásairól] szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) [(HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.)], valamint a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [(HL 2002. L 271., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 321. o.)] összhangban. […]

[…]

(26) Ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatásra vonatkozó szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A fogyasztó a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérheti az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is, annak érdekében, hogy össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. […]

[…]

(36) Ezen irányelv a fogyasztó védelme érdekében megállapítja a visszatérítés szabályait arra az esetre, ha az elvégzett fizetési művelet túllépi azt az összeget, amelyet észszerűen el lehetett volna várni. […]

[…]

(54) Mivel szükség van ezen irányelv hatékony működésének felülvizsgálatára és az egységes fizetési piac felé haladás nyomon követésére, ezért a Bizottságnak az ezen irányelv átültetési idejének lejártát követően három évvel jelentést kell készítenie. Tekintettel a pénzügyi szolgáltatások világméretű integrációjára, valamint a […] harmonizált fogyasztóvédelemre, a jelentésnek kiemelten kell foglalkoznia az alkalmazási körnek az Európai Unión kívüli pénznemekre […] történő esetleges kiterjesztésének a szükségességével […]”

4 Ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi hat típusát kell megkülönböztetniük:

[…]

d) az ezen irányelvben meghatározott pénzforgalmi intézmények;

[…]”

5 Az említett irányelv 3. cikke e), illetve o) pontjában kimondta, hogy ezen irányelv nem alkalmazandó „olyan szolgáltatások[ra], amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként nyújt készpénzt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolódó fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte”, sem pedig „az egy vagy több kártyakibocsátó nevében eljáró szolgáltatók által nyújtott, bankjegykiadó automatákon keresztül történő készpénzfelvételi szolgáltatások[ra], amely

szolgáltatók nem részes felei a fizetési számláról pénzt felvevő fogyasztóval kötött keretszerződésnek, azzal a feltétellel, hogy ezek a szolgáltatók nem végeznek egyéb – a mellékletben felsorolt – pénzforgalmi szolgáltatásokat”.

6 Ugyanezen irányelv 4. cikkének 3. pontja kifejtette, hogy ezen irányelv alkalmazásában „pénzforgalmi szolgáltatás” az irányelv „melléklet[é]ben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike”.

7 A 2007/64 irányelv 4. cikkének 4. pontja szerint a „pénzforgalmi intézmény” „olyan jogi személy, amely az ezen irányelv 10. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére [az Unió] területén”.

8 Ezen irányelv 4. cikkének 14. pontja kimondta, hogy a „fizetési számla” „a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál”.

9 Az említett irányelv 10. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani szándékozó pénzforgalmi intézményektől megkövetelik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkezdését megelőzően beszerezték a pénzforgalmi intézményként való működéshez szükséges engedélyt.

10 A 2007/64 irányelv mellékletének 2. pontja „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősítette a „[f]izetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások[at], valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység[et]”.

### *A német jog*

11 A 2007/64 irányelvet többek között a 2009. június 25-i Gesetz über die Beaufsichtigung von Zahlungsdiensten (a pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény, a továbbiakban: a pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény) ültette át a német jogba. E törvény 1. §-ának (1) bekezdése „pénzforgalmi szolgáltatónak” minősíti a hitelintézeteket, az elektronikuspénz-intézeteket, a szövetségi államot, a tartományokat (Länder), az önkormányzatokat, valamint az Európai Központi Bankot, a német szövetségi bankot és az Európai Unió többi központi bankját. Az említett 1. § (1) bekezdésének 5. pontja szerint azon vállalkozások, amelyek – még ha nincsenek is e jogalanyok között felsorolva – üzletszerűen vagy olyan volumenben nyújtanak pénzforgalmi szolgáltatásokat, amely üzleti módon megszervezett vállalkozás fennállását teszi szükségessé, szintén pénzforgalmi szolgáltatónak minősülnek. E vállalkozások „pénzforgalmi intézménynek” tekintendők.

12 Az említett törvény 1. §-ának (10) bekezdése értelmében az olyan tevékenység, amely során „a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként nyújt készpénzt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolódó fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte”, nem pénzforgalmi szolgáltatás. A 2007/64 irányelv 3. cikkének o) pontjában szereplő kivétel egyébiránt egyenértékű megfogalmazásban szerepel ugyanezen törvény 1. §-a (10) bekezdésének 14. pontjában.

13 A pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény 8. §-a (1) bekezdésének első mondata szerint a pénzforgalmi intézmény köteles beszerezni a Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (pénzügyi szolgáltatások szövetségi felügyelete, Németország) írásos engedélyét annak érdekében, hogy Németország területén pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújthasson.

14 E törvény 31. §-ának (1) bekezdése értelmében az, aki az e törvény 8. §-ának (1) bekezdésében előírt engedély nélkül nyújt pénzforgalmi szolgáltatást, büntetőjogi szankciókkal sújtható.

15 A Strafgesetzbuch (büntető törvénykönyv) 73. §-a kimondja:

„(1) Jogellenes cselekmény elkövetése esetén a tettes vagy a részes által e cselekmény elkövetése céljából vagy e cselekmény révén szerzett dologra a bíróság elkobzást rendel el[, k]ivéve ha e cselekmény a sértett javára olyan követelést keletkeztet, amelynek érvényesítése a tettestől vagy a részestől elvonja az e cselekmény révén szerzett dolog értékét.

(2) Az elkobzás az elért haszonra is kiterjed. Kiterjedhet továbbá azon dologra is, amelyet a tettes vagy a részes a szerzett dolog átruházásával szerzett, vagy amely ezen dolog megsemmisülése, károsodása vagy elvonása miatt annak helyébe lépett, vagy amelyet a tettes vagy a részes szerzett jog alapján szerzett."

## Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 F. Rasool az RE ügyvezetője, amely társaság tevékenysége abban áll, hogy Németországban két, pénznyerő automatákkal felszerelt játéktermet üzemeltet. 2012 végéig az RE olyan multifunkcionális terminálokkal felszerelt játéktermeket bocsátott ügyfelei rendelkezésére, amelyek lehetővé tették utóbbiak számára azt, hogy bankjegyeket pénzérmékre váltsanak, valamint hogy a bankjuk által kibocsátott bankkártyájukkal és az ahhoz tartozó PIN kódjukkal (*Personal Identification Number*) készpénzt vegyenek fel.

17 Az e terminálokon keresztül végzett műveletek és tranzakciók lebonyolítását a Telecash társaság külső szolgáltató minőségben végezte (a továbbiakban: hálózatüzemeltető). A hálózatüzemeltető volt a multifunkcionális terminálok tulajdonosa, aki azokat bérbe adta az RE-nek.

18 2011 májusáig a készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás a következőképpen működött. A hálózatüzemeltető, miután az ügyfél megadta a PIN kódját, ellenőrizte, hogy az ügyfél bankszámláján elegendő pénz van-e, és ebben az esetben lehetővé tette a készpénzfelvételt. A hálózatüzemeltető biztosította azt is, hogy minden egyes alkalommal megtérítsék az RE részére az ügyfelek által felvett összegeknek megfelelő összegeket. Az RE a multifunkcionális terminálok rendelkezésre bocsátásáért semmilyen díjazásban nem részesült, és tranzakciónként 0,13 euró összeget, valamint havonta fix 48 euró díjat fizetett a hálózatüzemeltetőnek. Végeredményben az RE egyedüli tevékenysége abban állt, hogy a multifunkcionális terminálokat készpénzzel töltötte fel.

19 2011 júniusától kezdődően, a nemzeti szabályozás módosítását követően, és annak érdekében, hogy pénzforgalmi szolgáltatói engedély nélkül is tovább nyújthassa a készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatást, az RE részben módosította a játéktermekben elhelyezett multifunkcionális terminálok működésének módját úgy, hogy azok ún. *cash back* funkcióval is rendelkezzenek. E módozat szerint az ügyfelek már csak akkor tudtak pénzt felvenni a multifunkcionális terminálokból, ha egyidejűleg egy 20 euró értékű utalványt is kértek, amely lehetővé tette érméknek a pénznyerő automatákba való bedobását. Ezen összeget a bank a felvett készpénz összegén felül az ügyfél számlájára terhelte.

20 A Staatsanwaltschaft Stuttgart (stuttgarti ügyészség, Németország), mivel úgy tekintette, hogy az RE-t még ezen működési módozat esetén is „pénzforgalmi intézménynek" kell minősíteni, amely e címen engedélyköteles, büntetőeljárást indított F. Rasool, az RE ügyvezetője ellen amiatt, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény 8. §-át megsértve tudatosan és engedély nélkül nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokat. E hatóság a büntető törvénykönyv 73. §-a alapján indítványozta a készpénzfelvételi műveleteket indító ügyfelek különböző bankjai által az RE részére jóváírt összegek egészének elkobzását. Ezen összeg 1 096 290 eurót tett ki. 2015. március 11-i ítéletével a kérdést előterjesztő bíróság, az Amtsgericht Nürtingen (nürtingeni helyi bíróság, Németország) felmentette F. Rasoolt, megállapítva, hogy ez utóbbi nem nyújtott a pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény értelmében vett pénzforgalmi szolgáltatásokat.

21 A stuttgarti ügyészség ezen ítélettel szemben jogorvoslati kérelmet (*Revision*) nyújtott be az Oberlandesgericht Stuttgarthoz (regionális felsőbíróság, Németország), amely 2016. március 18-i ítéletével hatályon kívül helyezte a kérdést előterjesztő bíróság által 2015. március 11-én hozott ítéletet többek között azzal az indokkal, hogy még ha a multifunkcionális terminálok üzemeltetése nem is képezte az RE fő tevékenységét, ez utóbbi nem vonhatta volna ki magát a pénzforgalmi szolgáltatások felügyeletéről szóló törvény 8. §-ának (1) bekezdése által előírt engedély megszerzésére vonatkozó kötelezettség alól. Az ügyet tehát visszautalta a kérdést előterjesztő bíróság elé.

22 E körülmények között e bíróság először is úgy véli, hogy az RE által folytatott tevékenység a 2007/64 irányelv 3. cikkének o) pontjában foglalt kivétel hatálya alá tartozik többek között azért, mert e társaság egyrészt e rendelkezés értelmében nem volt „részes fele a fizetési számláról pénzt felvevő fogyasztóval kötött keretszerződésnek”, és nem kötött semmilyen szerződést a multifunkcionális terminálokból pénzt felvevő ügyfeleinek bankjaival. Másrészt az említett bíróság úgy véli, hogy láthatóan semmilyen fogyasztóvédelmi követelmény nem indokolja azon kötelezettségnek az RE-vel szembeni előírását, hogy szerezze be a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához szükséges engedélyt, mivel az RE csupán annyit tett, hogy feltöltötte készpénzzel a multifunkcionális terminálokat.

23 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy mindenesetre az RE tevékenysége a *cash back* rendszerre való áttérést követően a 2007/64 irányelv 3. cikke e) pontjának hatálya alá tartozik, következésképpen e tevékenység nem engedélyköteles.

24 Harmadszor a kérdést előterjesztő bíróság egyrészt azt kérdezi a Bíróságtól, hogy az RE által nyújtott szolgáltatás „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősíthető-e, különösen amennyiben e társaság tevékenységei lehetővé teszik készpénz fizetési számláról való felvételét a 2007/64 irányelv mellékletének 2. pontja értelmében.

25 E tekintetben megállapítja, hogy az, hogy az RE feltöltötte készpénzzel a multifunkcionális terminálokat, kétségtelenül lehetővé tette a játéktermek ügyfelei számára a tényleges készpénzfelvételt. A kérdést előterjesztő bíróság szerint azonban a 2007/64 irányelv mellékletének 2. pontjában szereplő „lehetővé tevő” kifejezés nem foglalhatja magában a jelen ügyben az RE által folytatott tevékenységhez hasonló olyan tevékenységeket, amelyek pusztán járulékos jelleggel bírnak a bankok által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz képest, azaz azokhoz képest, amelyek lehetővé teszik a számlanyitást és a bankkártyával e számláról indított műveleteket, mint például a hálózatüzemeltető, amely a multifunkcionális terminálokat összekapcsolja az ügyfelek bankszámláival.

26 Másrészt e bíróságban felmerül a kérdés, hogy az RE terhére rótt tevékenység „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősíthető-e, mivel az a játéktermek ügyfelei számára ingyenesen nyújtott szolgáltatás volt. Egy ilyen ingyenes szolgáltatás ugyanis pusztán járulékos jellegű az RE fő tevékenységéhez, azaz a játéktermek üzemeltetéséhez képest, ily módon nem teljesíti a 2007/64 irányelv 4. cikkének 3. pontjában előírt feltételt, miszerint a szolgáltató tevékenységének üzleti tevékenységnek kell lennie.

27 Negyedszer a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a stuttgarti ügyészség által indított eljárás nem sérti-e a Bíróság ítélkezési gyakorlata által kialakított azon elveket, miszerint a szerencsejátékok területén való állami beavatkozás nem indokolt akkor, ha az érintett tagállam nem folytat valamely kényszerítő követelménynek, úgymint a fogyasztóvédelem követelményének megfelelő szisztematikus és koherens politikát. Ezenkívül e büntetőeljárás önkényes, mivel az RE által nyújtott szolgáltatáshoz hasonló, készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás jogellenes nyújtása csak igen ritkán képezi büntetőeljárás tárgyát.

28 Ötödször és végül a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a stuttgarti ügyészség az uniós jog által biztosított jogbiztonság elvére tekintettel a büntető törvénykönyv 73. §-a alapján indítványozhatta-e a multifunkcionális terminálokon keresztül a játéktermek ügyfelei részére kifizetett összegek egészének elkobzását.

29 E körülmények között az Amtsgericht Nürtingen (nürtingeni helyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2007/64 irányelv] 3. cikkének o) pontját, hogy az irányelv 3. cikkének o) pontja szerinti tevékenységnek minősül, és ezért nem engedélyköteles valamely államilag engedélyezett játékteremben arra biztosított lehetőség, hogy a fogyasztók egy egyúttal pénzváltóként is működő cash terminálon keresztül készpénzt vegyenek fel [bank]kártyával és PIN kóddal, minek során a bank- és számlatechnikai lebonyolítást külső szolgáltató [a hálózatüzemeltető] végzi, és a kifizetésre csak akkor kerül sor a fogyasztók részére, ha a hálózatüzemeltető a számlafedezet ellenőrzését követően engedélyező kódot küld a terminálra, míg a játékterem üzemeltetője csak a multifunkcionális pénzváltó készpénzzel való feltöltéséről gondoskodik, és a pénzt felvevő fogyasztó számlavezető bankja jóváírja javára a felvett összeget?

2) Ha az első kérdésben ismertetett tevékenység nem minősül a [2007/64 irányelv] 3. cikk[ének] o) pontja szerinti tevékenységnek:

Úgy kell-e értelmezni a [2007/64 irányelv] 3. cikkének e) pontját, hogy a PIN kóddal történő készpénzfelvétel első kérdésben ismertetett lehetősége az említett rendelkezés szerinti tevékenységnek minősül, ha a készpénzfelvétellel egyidejűleg 20 euróról szóló utalvány generálására is kerül sor, amely a játékterem felügyelőjénél váltható be annak érdekében, hogy a teremfelügyelő pénzérméket dobjon egy pénznyerő automatába?

Abban az esetben, ha az első és második kérdésben ismertetett tevékenység nem olyan tevékenység, amelyre a 3. cikk o) és/vagy e) pontja alapján nem alkalmazandó az irányelv:

3) a) Úgy kell-e értelmezni a [2007/64 irányelv] mellékletének 2. pontját, hogy a játékterem üzemeltetőjének az első és második kérdésben ismertetett tevékenysége engedélyköteles pénzforgalmi szolgáltatásnak minősül annak ellenére, hogy a játékterem üzemeltetője nem vezeti a pénzt felvevő fogyasztó számláját?

3) b) Úgy kell-e értelmezni a [2007/64 irányelv] 4. cikkének 3. pontját, hogy a játékterem üzemeltetőjének az első és második kérdésben ismertetett tevékenysége az e rendelkezés szerinti pénzforgalmi szolgáltatás, ha a játékterem üzemeltetője díjmentesen nyújtja a szolgáltatást?

Abban az esetben, ha a Bíróság engedélyköteles pénzforgalmi szolgáltatásnak tekinti a bemutatott tevékenységet:

4) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot és a [2007/64 irányelvet], hogy azokkal – olyan helyzetben, amelyet a jelen ügy sajátosságai jellemeznek – ellentétes az EC cash terminál üzemeltetésének büntetőjogi szankcionálása, ha hasonló EC terminálokat számos államilag engedélyezett játékteremben, valamint államilag engedélyezett és részben az állam által üzemeltetett kaszinókban engedély nélkül üzemeltettek vagy üzemeltetnek, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező engedélyezési és felügyeleti hatóság nem emel kifogást?

Ha a negyedik kérdésre is nemleges választ kell adni:

5) Úgy kell-e értelmezni a [2007/64 irányelvet], a jogbiztonság és a jogi egyértelműség uniós jogi elvét, valamint a Charta 17. cikkét, hogy azokkal – olyan helyzetben, amelyet a jelen ügy sajátosságai jellemeznek – ellentétes az olyan hatósági és bírósági gyakorlat, amely szerint az államra szállnak azok a pénzösszegek (»vagyonelkobzás«), amelyekhez a hálózatüzemeltető szolgáltatásán keresztül olyan banki ügyfelektől jutott hozzá a játékterem üzemeltetője, akik EC kártyával és PIN kóddal az általa betöltött készpénzt és/vagy utalványokat felvették annak érdekében, hogy pénznyerő

automatákon játszanak, jóllehet minden jóváírás csak azon összegeknek felel meg, amelyeket a fogyasztók készpénzben és utalványok formájában kaptak meg annak érdekében, hogy az automatákon játszanak?”

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

### *A harmadik kérdésről*

30 Harmadik kérdésével, amelyet elsősorban kell megvizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2007/64 irányelv – az irányelv mellékletének 2. pontjával összefüggésben értelmezett – 4. cikkének 3. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a játékterem üzemeltetője által az ügyfeleinek nyújtott, az említett termekben elhelyezett multifunkcionális terminálokon keresztül való készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás ezen irányelv értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősül-e, amennyiben a játékterem üzemeltetője e szolgáltatást ingyenesen nyújtja, az említett ügyfelek fizetési számláján semmilyen műveletet nem végez, és az e szolgáltatás során végzett tevékenységei e terminálok rendelkezésre bocsátására és készpénzzel való feltöltésére korlátozódnak.

31 E tekintetben a 2007/64 irányelv – az irányelv mellékletének 2. pontjával összefüggésben értelmezett – 4. cikkének 3. pontja „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősíti a fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő üzleti tevékenységet, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenységet.

32 A jelen ügyben, anélkül hogy meg kellene vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltatás az állítólagos ingyenes jellege miatt az RE által folytatott üzleti tevékenységnek minősült-e, vagy sem, rá kell mutatni arra, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szerint e társaság csak bérelte és játéktermeiben elhelyezte a multifunkcionális terminálokat, valamint azokat feltöltötte készpénzzel.

33 Márpedig, noha e cselekmények a játéktermek ügyfeleinek fizetési számláin megvalósított műveleteket megelőző és azokhoz kötődő lépések voltak, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az említett műveleteket egy külső szolgáltató, azaz a hálózatüzemeltető végezte. Ez utóbbi kapcsolta ugyanis össze a multifunkcionális terminálokat ezen ügyfelek bankszámlájával azáltal, hogy bankkártyájukat és PIN kódjukat azonosította, és így lehetővé tette a készpénzfelvételt.

34 E körülmények között nem állapítható meg, hogy egy olyan szolgáltatás, mint amelyet az RE multifunkcionális terminálokon keresztül nyújtott, lehetővé tette a 2007/64 irányelv mellékletének 2. pontja értelmében vett, „[f]izetési számláról történő készpénzfelvételt”. Egyébiránt nem állnak a Bíróság rendelkezésére olyan információk, amelyek azt bizonyítanák, hogy az említett társaság e szolgáltatás során ugyanezen rendelkezés értelmében vett, „fizetési számla vezetéséhez szükséges [bármilyen] tevékenység[et]” végzett volna.

35 E megfontolást támasztja alá először is azon összefüggések értelmezése, amelyeknek a 2007/64 irányelv 4. cikkének 3. pontja, valamint mellékletének 2. pontja a részét képezi.

36 Ezen irányelv (6) preambulumbekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy ezen irányelv nem valósít meg teljes harmonizációt a pénzforgalmi szolgáltatások területén. Így e preambulumbekezdés szerint a 2007/64 irányelv alkalmazását elegendő azokra a pénzforgalmi szolgáltatókra korlátozni, amelyek „fő tevékenységét” a felhasználóknak nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jelentik.

37 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatra is figyelemmel, a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az RE fő tevékenységét a játéktermek üzemeltetése jelentette, és hogy ebben az összefüggésben a multifunkcionális terminálokkal kapcsolatos tevékenységek az említett fő tevékenységhez kötődő, pusztán járulékos szolgáltatás körébe tartoztak.

38 Másodszor, mivel az RE nem folytatott semmilyen, a játéktermek ügyfeleinek számláival kapcsolatos tevékenységet, a fogyasztónak mint a pénzforgalmi szolgáltatások címzettjének védelmét szolgáló követelmények – amint a 2007/64 irányelv (20), (22), (26), (36) és (54) preambulumbekezdéséből kitűnik – nem igazolják a RE által nyújtott szolgáltatáshoz hasonló, készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás ezen irányelv értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősítését.

39 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2007/64 irányelv – az irányelv mellékletének 2. pontjával összefüggésben értelmezett – 4. cikkének 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy a játékterem üzemeltetője által az ügyfeleinek nyújtott, az említett termekben elhelyezett multifunkcionális terminálokon keresztül való készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás nem minősül ezen irányelv értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak”, amennyiben a játékterem üzemeltetője az említett ügyfelek fizetési számláján semmilyen műveletet nem végez, és az e szolgáltatás során végzett tevékenységei e terminálok rendelkezésre bocsátására és készpénzzel való feltöltésére korlátozódnak.

### *Az első, a második, a negyedik és az ötödik kérdésről*

40 A harmadik kérdésre adott válaszra tekintettel az első, a második, a negyedik és az ötödik kérdésre nem szükséges válaszolni.

## A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

**A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – az irányelv mellékletének 2. pontjával összefüggésben értelmezett – 4. cikkének 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy a játékterem üzemeltetője által az ügyfeleinek nyújtott, az említett termekben elhelyezett multifunkcionális terminálokon keresztül való készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatás nem minősül ezen irányelv értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak”, amennyiben a játékterem üzemeltetője az említett ügyfelek fizetési számláján semmilyen műveletet nem végez, és az e szolgáltatás során végzett tevékenységei e terminálok rendelkezésre bocsátására és készpénzzel való feltöltésére korlátozódnak.**

Aláírások